

GAZETA KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 7. WRZESNIA ROKU 1798. W PIĄTEK.

z Wiednia dnia 29. Sierpnia.

Na dniu 23. t. m. przybył tu Xiążę Repnin feldmar-
szałek Rosyjski. Przejeżdżając przez Pragę na dniu 20.
znajdował się na obiedzie u Arcy Xiążęcia Karola. Po
czym nazajutrz w dalszą do Wiednia puścił się drogę,
a arcy-książę na dniu 22. również wyjechał dla obejrze-
nia rozmaitych obozów exerceunkowych założonych w
Królestwie Czeskim.

z Londynu dnia 21. Sierpnia.

Gazeta dworcka zawiera w sobie nąlepujący artykuł:
Umyslny posłaniec z Egiptu przybyły, przywiozł z sobą
urzędową wiadomość, iż Bonaparte d. 7. Lipca wyląd-
ował do Alexandrii. — Kompania Indyjska odebrała
nie miłe doniesienie, iż dwa iey okręty Raymond i Wo-
odcock dnia 28. Kwietnia w odnodze Tillechery zabrane
żołtali przez fregatę Francuską la Precieuse. Inny okręt
Xiężnicza Amelia spalił się dnia 5. Kwietnia blisko wy-
spy Pigeon. — Przed kilku dniami przybył tu kuryer Rosyjski
z bardzo ważnemi depeszami. Pitt wezwany zaraz żoltł
aby był przytomnym zebraney Radzie gabinetu. Zdaie
się być rzeczą pewną, iż nowy ściły związek układa
się między naszym, Rosyjskim i Wiedeńskim dworami.
Wyłani także żoltali kuryerowie z odpowiedzią rządu
naszego gabinetowi Petersburskiemu i Wiedeńskiemu. Sły-
chać, iż rząd nasz będzie płacił Moskwie w polilkach
pieniężnych 300.000. funtow szter. — Na schwytaney kor-
wecie Francuskiej Vaillante znajdowało się 27. Xięży i
27. deportowanych, do Cayenny ikazanych. Inna korwe-
ta od 22. armat z 125. Xiężami tamże płynąca, zręcznie
nam uszła. Trzy fregaty Francuskie z 1500. ludźmi, i
wielką liczbą broni przeznaczone do Irlandyi, płynęły
także w początku z temi korwetami. — Naynowsze wia-
domości z Madrytu donoszą, iż Hiszpańscy maytkowie
zaległy swoy żold już odebrali, spodziewać się więc trze-
ba, iż flotta Hiszpańska w Cadix, wkrótce wyjdzie pod
żagle. — Mowią, iż po zupełnym uspokoienu Irlandyi
margrabia de Hartford nastąpi w urzędzie Vice-Króla po
Lordzie Cornwallis. — Admirał Tompson iedzie do Lizbo-
ny na okręcie liniowym Charlotte, dla objęcia kommen-
dy po Admirale Parker. — P. Gerry popłynął już z Ports-
mouth do Ameryki. — Sekretarz stanu Dundas wyjechał
do Szkocyi. — Werbunek maytkow będzie u nas nawet
w niedzielę uskutecznianym, co dotąd nigdy zwyczajem
nie było. — Kapitan nasz Resalick znajduje się na Ad-
mirałskim okręcie Portugalskim, który z czterema in-
nemi statkami wojennymi popłynął na morze szrod-
ziemne. Wspomniany kapitan będzie uczył Portuga-
lczkow manewrow naszych morilkich i sygnałow. —
Z Portsmouth wysłane będą jeszcze 2. regimienta do
Wschodnich Indyow, równie iak dwa inne z Portugalij,
bychac, iż poydą tam także niektóre milicje. — Prze-
znaczone do Wschodnich Indyow statki przewozowe z
woylkiem lądowym, konwoiowane będą od okrętu wo-
iennego Tygrys, którym Sir Sydney Smith dowodzi. Zbie-
gli z Jamaiki niewolnicy szukają lchronienia w lasach i
w otwartym stanie rebellij znajdując się. — Papiery nasze
za nadeszłą wiadomością o bitwie morilkiej na morzu
szrodziemnym już w górę podnosić się zaczęły, gdy ie-
dnak ta wiadomość nie potwierdziła się, znowu upada-
ją. Mowią tu za rzecz pewną, iż rząd odebrał depe-
sze od admirała Nelson z morza szrodziemnego, nie
jednak z nich na publiczność nie ogłosił. — Depesze
lorda Bridport pod dnim 16. donoszą, iż flotta Fran-
cuska w Brest, iest na samym llinieniu do wypły-
nienia. W wieczor dnim przody 11. okrętow liniowych
i kilka fregat już ruszyły na morze, ale dla niedostatku
wiatru wstrzymać się były przymuszone. Wiemy z pewno-

ścią, iż Francuzi przedsięwzięli koniecznie wyłać na mo-
rze 4. okręty liniowe, pełne woylka lądowego. Zamy-
ślali także atakować wyspę Marcou przez 160 batow
kanonierskich. — P. Arthur Paget iedzie iako poseł An-
gielski do Monachium. — P. King poseł Amerykański
miał nie dawno audyencyą u lorda Grenville. — Na ad-
miralicyi założone są dwa nowe telegrafy, ieden, który
będzie znać dawał Królowi w Windsor, drugi Xiążęciu
York w Oatlands. — G. Touffaint Louverture atakował
woylka nasze w Bight na wyspie St. Domingo, a mając
się przemagać, potrafił ie z tamtąd wyruszyć. Na
pamiątkę tego zwycięztwa G. Hedouville odprowadził tam
uroczyłność na d. 15. Czerwca, i miał do woylka stoso-
wną mowę. W czasie tej uroczyłności wieńczył laurem
rannych żołnierzy murzynow, i dawał braterskie poca-
łowanie, tak im, iak ich officerom. Generał czarny miał
potym mowę, na którą G. Hedouville odpowiedział. Z
treści iey widzieć można, iż Francuzi całą się chcą o-
brocić na opanowanie Jeremie. — Na fregacie Lorda St
Vincent wszczęła się nowa insurrekcyja, z powodu której
powieszono kilku maytkow.

Gazeta ministeryalna wyraża, „ Nie wiemy co ad-
mirał Nelson czynić przedsięwziął; czyli postanowił ścigać
elkadre, która go bardzo znacznie wyprzedziła, której
prawdziwa dyrekcyja iest mu nieznaiona, i która może
go z łatwością oszukać? Jeżeliby ten był iego zamiar,
lub rozkaz rządu, czyliżby go mógł uskutečnić? Nie
byłżeby przed doścignieniem elkadry Francuskiej, przy-
muszony do odpocznienia? może się długo utrzymać
na morzu bez świeżey wody? Jakież są porty, do których-
by mógł w przypadku zawinąć? Takie są rozmaite za-
pytania, które doświadczeni marynarze czynią, a niezgo-
dne w tej mierze odpowiedzi bardziey pomnażają niż za-
spakaiają wątpliwość. Ciekawa zatem polityka niech ma
w tej mierze cierpliwość, gdyż jeszcze długo czekać
muli, nim dogodzoną żoltanie, i wiele będzie rozno-
szonych fałszywych wieści, nim będziemy w stanie twier-
dzić z pewnością o prawdziwych. Jakżebyśmy mogli
wiedzieć to, co się dzieie tak daleko, i w miejscach,
gdzie nie ma ani pocztow, ani korespondencyi, ani ga-
zet, któreby nas o tym uwiadomić mogły, kiedy z całą
deputacyą Rzeszy, iesteśmy w zupełney niewiadomości,
iaki koniec mieć będzie Kongres Rastadski? Z tym wszy-
stkim lutek negocjacyow Rastadskich, cale iest inney
wagi dla Europy, niż wyprawa do Egiptu. W tym bo-
wiem przedsięwzięciu, Francya iest graczem wystawiają-
cym na przypadek wielkie summy przeciwko proporcjo-
nalney stawce, ma przeciw sobie wiele przeciwnych lo-
sow, lecz tylko stawkę utracić może, bankier zaś zostaje
w niebezpieczeństwie utracenia wszystkiego. W Rastad
zaś gra iey choć nie tak wielka, ale czyliż nie iest pe-
wniejsza? Iest rzeczą nie wątpliwą, iż zrobi pokoy kie-
dy będzie chciała, i zrobi podług swoich planow. Cesarz
niechce wojny, wszystkie iego wojenne przygotowania
mniey mają w celu otrzymać pożyteczne dla Rzeszy wa-
runki, iak pokazać się iey naczelnikiem. Rzesza niema
żadnych sposobow do odporu. Francya więc podyktuje po-
koy jeżeli już nie iest podyktowany i przyięty. Na coż więc
ta zwłoka w Rastad? Nie będziemy rozrząsać iakie mogą
być warunki tego pokoiu. Mniemamy ie być pożytecznymi
dla Cesarza, a zapewne pożytecznymi dla Francyi, lecz
iakiękolwiek są, będą okropnemi dla Europy, którą
wkrótce na nowe zamieszanie wystawić mogą.

OKOLICZNOŚCI IRLANDZKIE.

Na dniu 10. Sierpnia Lord Cornwallis o mało co nie
był zabitym od sztyldwacha stojącego na strazy przy zam-
ku Dublińskim, a to z powodu, iż zapytany o hasło nie
umiał na nie odpowiedzieć. Wszakże mówią, iż to

nie był szczególnie tylko przypadek, i sam Lord wyzna-
ie, iż sztyldwach znał go dokładnie. Rzecz dziwna, iż
żadna gazeta Irlandzka nie o tym zdarzeniu nie wspo-
mina. Podobny przypadek stał się Lordowi Wicomby-
nowi Lorda Landsdown, który powracał z wieczery od
flawnego prawnika Curran: żołnierz na warcie stojący
strzelił do karety, z powodu, iż postyilon nie zatrzymał
się na głos iego. — Partya Beresfordzka utrzymująca da-
wny terroryzm w Irlandyi, zupełnie kredyt swoy straci-
ła. — Nie dawno podała ona notę Lordowi Cornwallis
z doniesieniem, iż w Wexford znajduje się jeszcze ieden
dowodzca insurgentow ukryty, i z żądaniem aby mu pro-
cess był rozpoczęty, ale Lord uniesiony gniewem, roz-
darł tę notę i dał się z tym słyszeć, iż rzeczy za spoko-
ność Irlandyi lkoru tylko partya Beresfordzka urzędy
swoie złoży. — Z indagacyi doktora Mackevina pokazuje
się, iż rząd Angielski ieszcze w marcu roku teraźniey-
szego dostatecznie był uwiadomiony o właściwych za-
miarach ziednoczonych Irlandczkow i miał w ręku ko-
pią konwencyi, którą w Lille agenci Irlandczy zawarli.
Stosownie do niey Francuzi mieli posłać do Irlandyi
15.000. woylka i 70.000 sztuk broni, ammunicyja miała
bydź przez Irlandczkow zapłaconą, i woylka na ich
żoldzie utrzymywane, Francya chciała tylko ponosić koszty
transportu. — Woylko Królewskie popelnia ieszcze tu
owdzie wielkie pokrzywdzenia. Kilku insurgentow któ-
rzy się już poddali i mieli pardon w kieszeni, żoltali przez
nich zamordowani. Żołnierze iednak usprawiedliwiają
się twierdząc, iż insurgenci pomimo pardonu, dopuszcza-
ją się ieszcze krokow buntowniczych. — Włościanie Ir-
landczy żoltali w naywyższej nędzy. Chaty ich są spalone,
zboże stratomane, krewni ich pozbijani. Doktor Mecke-
vin w indagacyi swoiey wystawił tak rozrzewniający obraz
ich stanu, iż Lordowi kanclerzowi czy się z oczu puści-
ły. Arcybiskup Casthelki zapytał się P. Mackevina iak fo-
bie insurgenci z duchowieństwem postąpić chcieli, na co
odpowiedział, iż zamiarem ich było, wszystkie fundu-
szy duchowieństwa zabrać, i posłanowić, aby każde wy-
znanie Religii, opłacało duchownych swoich. — Wol-
ność druku w Dublinie tak iest ścięsniona, iż często-
kroć nowin Irlandzkich dopiero z gazet Angielskich do-
wiedzieć się tam można. — Na d. 9. Sierpnia Lord kan-
clerz zwrócił uwagę izby wyższej parlamentu Irland-
kiego na wielką mnogość fałszywych bankocetow, któ-
re teraz są w cyrkulacyi.

STANY ZIEDNOCZONE AMERYKI.

z Filadelfii dnia 10. Lipca.

Dnia 7. t. m. Prezydent Adams doniósł Kongressowi,
iż potwierdził i podpisał trzy nąlepujące bile: 1.) Akt
przez który wszystkie traktaty między Stanami Ziedno-
czonemi i Francją zawarte, uznane są za nieważne. — 2.)
Akt na mocy którego wszyscy cudzoziemcy do nieprzyja-
cielskiego narodu należący, przymuszeni są opuścić kra-
ie Ziednoczonych Stanow. — 3.) Akt nakazujący uzbro-
ienie milicyow. Podług tego, wojna między Ameryką i
Francją iest już iak wypowiedziana. — Osnowa biału nis-
czącego traktaty z Francją, iest nąlepująca: „ Traktat
przyjaźni i handlu między Stanami Ziednoczonymi i Rzą-
dem Francuskim dnia 6. Lutego 1779. zawarty, miał za
zasadę wspólny obydwoch Narodow interes, a zagłowny
zamiar ugruntowanie wolności, samowładności i niepo-
dległości Ziednoczonych Stanow, tak co się tyczy Rządu,
iako też interesow handlowych. A iako podług zasady
Praw Narodow, lkoru iedna z stron kontraktujących gwał-
ci swoje przyrzeczenia, druga nie iest obowiązana dotrzy-
mać swoich, gdy iest oczywista rzeczą, iż Francya w wie-
lu zdarzeniach traktat trwający między sobą i Stanami
Ziednoczonymi, z wielką ich szkodą złamała, bądź przez

konflikacją towarów handlowych znajdujących się na okrętach *Amerykańskich*, pod pozorem iż te towary należały do kupców nieprzyjacielskiego narodu, zasadzając się na uroczystej umowie, iż własność okrętu stanowić będzie o własności ładunku; bądź pozwalając sobie w portach *Amerykańskich* z wzgardą praw neutralności, ekwipować kapry; bądź postanawiając u nas komisję woienne, których skutkiem byłoby wciągnięcie nas w wojnę z Wielką *Brytanią*; bądź przez nakazywanie swoim Konsulom, ażeby w naszych portach sprawowali należącą do naszey Admiralicyi władzę; bądź obchodząc się z *Amerykańskimi* marynkami na okrętach nieprzyjacielskich znalezionem, iako z rozbojnikami etc. etc.; i że procz tego, to Mocarstwo pomimo jawney chęci Ziednoczonych Stanów przyłapienia z nim do przyjaznych w tych rozmaitych pokrzywdzeniach układów; i zamiast podania im nadgod za tyle naysprawiedliwszych postępów, pomknęło swoją dumę aż do zamiaru nałożenia na naród *Amerykański* pod nazwiskiem pożyczki, haniebnego haraczu; postanowiono jest, iż tak traktat dnia 6. Lutego 1779. iako też konwencya 14. Listopada 1788. zostaną uznane za nieważne i za nieobowiązujące nie tylko Rząd, ale i każdego z obywatelów Ziednoczonych Stanów *Ameryki*.

Potwierdza się, iż Generał *Washington* najwyższym komendantem sił *Amerykańskich* jest mianowany. Jeden z jego przyjaciół przepowiadając mu pewnego czasu tę nominację; będąc zawsze gotowym (odpowiedział ten szanowny starzec) do wyścia z memi współ-ziomkami na obronę wolności i niepodległości meiego kraju. — Czynią się znaczne przygotowania wojenne, i dobrowolne zaciągania ludzi do marynarki z największym idą pospiechem. — Redaktor Dziennika wychodzącego w *Filadelfii* pod tytułem *Aurora*, został aresztowany za niektóre nie podobające się Prezydentowi wyrazy. — Kongres uchwalił powtornie 5. millionów dollarów na obronę kraju. — Stany *New-Hampshire*, nowego *Jorku*, i niektóre inne, wotowały na adres podziękowania Prezydentowi *Adams*. — Na doniesienie iedney z *Gazet z Filadelfii*, iż Kapitan *Munteath* widział instrukcyę od narodu *Francuzkiego* swoim armatorom poślane, zawierającą w sobie rozkaz zabierania wszystkich okrętów *Amerykańskich*, iako tylko będą mogli napotkać, Konsul generalny *Francuzki* Ob. *Le Tombe* podał do druku następujące uwiadomienie: Z powodu obowiązku który na mnie tak patriotyzm, iako też gościnność i ludzkość wkładają, zaprzeczam w iak nayuroczyszym sposobie artykuł umieszczony w *Gazecie* (obacz wyżej). Ofiaruję moje urzędowe depesze które są pod nayswieższą datą, nie zawierając najmniejszey wzmianki o zerwaniu przyjaźni między dwoma Rzpltemi. Dnia 23. Czerwca 1798. (podpisano) *Le Tombe*.

z Paryża dnia 20. Sierpnia.

Redaktor wczoraszzy zawiera w sobie następujący list z *Neapolu* pod dniem 14. *Thermidor* (1. Sierpnia). „Flotta *Angielska* powróciła tu znowu, dla dopomagania operacyom kombinowanym. Stanela ona na kotwicach w stanowisku *Syrakuzy* i *Augusty*, czyli *Gergenty* portów *Sycylijskich*. Admirał *Nelson* pisze, iż doszedł aż do *Alexandryi* niespotkawszy nigdzie Generała *Buonaparte*. — Wspomniany list jest pisany od Ob. *Lacheze*, sekretarza ambasady w *Neapolu*, do Kommissarzów *Francuzkich* w *Rzymie*. — Przecież nakoniec (mówi przyjaciel praw) odebraliśmy wiadomość o flocie *Angielskiej* na morzu śródziemnym, a zatem i o flocie Generała *Buonaparte*. Mieśliśmy przyczynę utrzymywać, iż żadna potyczka nie zaistniała, ani iednego wystrzału armatniego nie było, gdyż *Nelson* nie mógł floty naszey doścignąć. List autentyczny z *Messyny* pod d. 5. *Thermidor* (23. Lipca) wyraźnie mówi, iż flotta *Angielska* popłynawszy aż do *Alexandryi*, i niespotkawszy żadnego okrętu *Francuzkiego*, wrocila się do kanału *Maltajskiego*, a zamtąd zawinęła do portów *Sycylijskich*, gdzie w żywność się opatrnie. Jednym słowem flotta *Angielska* cofnęła się do tych portów, w których spieszenie przygotowania do wojny są czynione. — Wczoray dziennik przyjaciel praw oznaymuje, iż rząd odebrał urzędową wiadomość, iż Generał *Buonaparte* z flotą swoją i konwojem stanął w *Alexandryi*. Elkadra *Angielska* daremnie go od tak dawna ścigała, cofnęła się do portów *Sycylijskich*, gdzie iak się tego spodziewać trzeba było, przyjęta została. Tenże sam dziennik potwierdza dziś tę wiadomość. — Dziśszy *Monitor* zawiera w

sobie co następuje: „P. *Windham* Minister *Angielski* w *Floreny* ogłosił na piśmie, iż wiadomość o zbitiu floty *Francuzkiej* pod *Kandyą*, którą w iego imieniu roznoszono, zupełnie jest fałszywą. — Kapitan *Idryjski* zawinawszy na d. 6. Sierpnia do *Genui*, doniósł, iż we dwa dni po przybyciu G. *Buonaparte* do *Alexandryi*, wypłynął z tego portu, i we dwa dni potem spotkał na morzu elkadre *Nelsona*. — Wnyscie floty *Angielskiej* do portów *Sycylijskich*, (mówi inny dziennik) sprowadzi za sobą bardzo ważne skutki dla dworu *Neapolitańskiego*. Traktat iego z *Francją* już tym samym został zerwanym, gdyż wspomniany dwór nie powinien przyjąć do swoich portów, iak 4. okręty wojenne, mocarstwa wojnę z *Francją* prowadzącego. — Traktat przymierza zaczepnego i odpornego między dworem *Wiedeńskim* i *Neapolitańskim*, iak statecznie twierdzą, w samey ilocie ma już być zawartym. Cesarz obowięzuje się dostawić *Neapolowi* 60. tysięcy, a *Neapol* Cesarzowi 30.000. woyska. W potrzebie zaś, obie strony całą swoją siłą wspierać się nawzajem mają. Król *Neapolitański* zabronił iak flychać wnyscia *Francuzom* do krajów swoich. — Stosunki *Francyi* z *Austrią* coraz się bardziey rozprzegają, i są codzień krytyczniejsze. Mowią tu za rzecz pewną o nowej koalicji między *Austrią*, *Moskwą*, *Anglią* i *Neapolem* przeciw naszey Rzpltey. Wojna coraz się bardziey zbliża. *Austriya* ma znowu otrzymać nowe pośilki pieniężne od *Anglij*. Te mocarstwa lłaraia się nawet *Portę* wciągnąć do swego związku. Król *Sardyński* także się uzbraia i jest w porozumieniu z *Neapolem* i *Toskanią*.

Wczoray Rada 500. zamieniła w prawo projekt Ob. *Jourdan* względem powłzeczney konkrypcji woyskowej: Ktokolwiek nie będzie chciał zaciągać się do woyska, ten traci prawo Obywatela, nie może żadnych urzędów publicznych posiadać, ani nawet dziedzictwo po kimkolwiek odbierać. Treść tego prawa jest następująca. Artykuł I. Każdy *Francuz* jest żołnierzem, i winien jest poswiecić się obronie oyczyzny. — II. Gdy ogłoszone jest niebezpieczeństwo oyczyzny, każdy *Francuz* zawołany jest na iey obronę, podług przepisu prawa. Ci, którzy otrzymali dymissyę, nie są od tego wyjęci. — III. Oprócz przypadku niebezpieczeństwa oyczyzny, armia lądowa składa się z dobrowolnych zaciągów i sposobem konkrypcji woyskowej. — IV. *Francuzi* którzy w wieku 18. lat skończonych aż do 30. zechcą zaciągnąć się dobrowolnie dla służenia w armii lądowej, zapiszą się w osobną Księgę utrzymywaną na ten koniec przez Administracyę muncypalne, które wyimować będą ekstrakt tego zapilania z wyrażeniem imienia, nazwiska, wieku, mieszkania, i wyobrażenia osoby. Te Administracye zapisywać będą tylko Obywatelów mających zaświadczenie dobrych postępów z podpisem agenta Narodowego i sędziego po koju właściwego im kantonu. — V. Konkrypcya woyskowa obeymuje wszystkich *Francuzów* będących w stanie noszenia broni, zaszczawszy od 20. lat skończonych aż do 25. lat wieku. — VI. Nie należą do konkrypcji woyskowej. — 1.) Obywatele w wieku poprzedzającym Artykułem oznaczonym, którzy podciągnięni byli pod rekwizycyę Artykułem 8. Prawa 25. Sierpnia 1793. z przyczyny, iż składają część armii. — 2.) Ci, którzy podług Praw przeznaczeni są na usługę marynarki. — 3.) Ci którzy mają urzędowe dymissyę. — 4.) Officerowie i unterofficerowie oddaleni iako nadkompletowi; lecz są winni powrócić do korpusów i tam zostawać, aż do czasu czteroletniej służby, lub gdy przejdą wiek konkrypcji. Czas przez który znajdują się teraz w swoich domach, rachuje się iako w aktualney służbie, a gdy są przywołanemi, nie mogą być przymuszeni do służenia tylko w stopniu w którym już służyli. — Jeden z członków proponował, ażeby w liczbie wyłączonych tego Prawa położyc tych którzy mając lat od 20. do 25. poženili się w tym czasie, gdy ieszcze pierwszy projekt konkrypcji nie był wiadomy. — Uchwalono.

Jeden z naszych Dzienników wyraża, iż projekt po koju przez deputacyę Rzeszy podany, nie tylko od naszych Pełnomocników, ale i od niektórych Dworów nie dobrze został przyjęty. Nadewszystko zdziwiono się nad tym, iż Minister *Moguncki* miał w tym projekcie mówić o zachowaniu dóbr Duchowieństwa na lewym brzegu *Renu*, iak gdyby nie wiedział, iż podobna propozycya jest zupełnie przeciwna Konstytucji i Prawom Rzpltey *Francuzkiej*, a zatem nie będzie już żadney o tym projekcie

wzmianki. — Od nieiakięgo czasu czynią się pomiędzy członkami kongressu znaczne odmiany. Wielu nawet Ministrów którzy dotąd ułtawicznie w negocjacyach czynili przeszkody, pokazują teraz gotowość do ich przyspieszenia. To nagłe przeistoczenie, pochodzi z mniemania które coraz więcey nabiera wiary, iż między *Francją* i *Austrią* nieuchronna wojna nastąpi. W tym przypadku największym interessem mniejszych Xiążąt *Niemieckich* byłoby zawarcie imieniem Rzeszy oddzielnego pokoju, w nadziei zabezpieczenia swoiey neutralności, i dla oddalenia teatru wojny od swoich krajów, które mogłyby się stać łupem rewolucyi. Nadewszystko zaś w południowej części *Niemiec* przewidują i lękają się tego niebezpieczeństwa, będąc opasanemi przez *Francją*, *Helwecyą* i *Włochy*. Zdaie się nawet, iż i *Austriya* życzyłaby sobie, iżby pokoy z Rzeszą został zawarty, ażeby w przypadku wojny, załloniona z tej strony, mogła skupić swoje siły ku *Szwajcaryi* i *Włochom*. — Względem Ob. *Sieyes* nie wiemy nic dokładnego. Wiadomy iednak jest sposób postępowania tego Męża, który w cichości zwykły działać i nagle potem ściągają powszechne podziwienie.

Elity z *Roszelii* potwierdzają wiadomość o wyprawie dwóch fregat i kilku korwet mających na sobie 1500. ludzi z amunicyą wojenną przeznaczonych na brzegi *Irlandyi*. Mowią, iż wielka liczba statków wypłynawszy z rozmaitych portów Rzpltey, przybyły na toż samo przeznaczenie, i że kapitan iednego statku wyłanego na tę ważną wyprawę, powrociwszy zamtąd, przywiózł z sobą bardzo pomysne wiadomości.

Dziś albo jutro (mowią tuteysze dzienniki) ma być podpisany traktat przymierza odpornego i zaczepnego między *Francją* i *Helwecyą*, poczym wyłany być ma pełnomocny minister *Francuzki* do Rzpltey *Helweckiej*. Traktat ten ma bardzo ułatwiać nasze operacye wojenne. Nie bez zadziwienia (mówi przyjaciel praw) dowiadujemy się, iż G. *Baraguey d'Hilliers* z przyczyny postępów swoich na fregacie *Sensible* przez *Anglików* wzięty, złożony jest z urzędu. Ten Generał żąda teraz za iedną łalkę, aby sąd był wyznaczonym na rozstrząszenie postępów iego. — W *Plombieres* mieście dawney *Lotaryngii*, gdzie teraz dyrektor *Rewbell* znajduje się, przybyło bardzo wiele infanteryi i kawalerji. Z *Nancy* przeniosła się tam także kompania aktorów. — Dyrektoryat wyrokiem swoim poddał wyspę *Maltę* i iey przyległości pod kommandę armii *Włoskiej*. Ob. *Mechin* przeznaczony za komissarza rządowego do *Malty*, już się do wyjazdu gotuje, i załapi w tym urzędzie Ob. *Renaud de St. Jean d'Angely*, który do G. *Buonaparte* wyjeżdża.

Dyrektoryat na dniu 16. składował kilku urzędników w departamencie woyskowym, między innemi generalnego sekretarza tegoż departamentu Ob. *Scherer* brata ministra wojennego. — *Brigantina Lodi*, która do *Civita Vecchia* po odbytych bitwie zawinęła, a na której *Talieu* znajdował się, znowu pod żagle wyszła. — Dyrektoryat rozkazał, aby obay baronowie *de Bartenstein*, i sekretarz stanu *Müller* w służbie Cesarzkiej zostający, byli na liście emigrantów umieszczeni. — Redaktor donosi, iż dawny deputowany *Dandré* z innemi emigrantami siedzi w *Ueberlingen*, dla utrzymywania porozumień kosztem obcych mocarstw w *Francyi* i *Szwajcaryi*. — W *Neapolu* wiele osób za opinie wypuszczonych na wolność, znowu do więzienia wzięto. — *Daunou* Prezydentem Rady 500. a *Laloi*, Prezydentem Rady starszych obrani zostali. — *Monitor* zawiera w sobie następujące uwagi o przeznaczeniu G. *Buonaparte*. „Wielu wątpi teraz, aby iednym celem wyprawy G. *Buonaparte*, był *Egipt*, odtąd iak *Wolney*, który kray ten zna doskonale, nie wierzy temu, a wierszopis *Arnaud*, który pod *Maltą* rozszedł się z tym wodzem powiada, iż *Buonaparte* śmiał się z tych, którzy mu dawali takowe przeznaczenie; może też ten wodz umyślnie udawał w tę mierze ironią, aby odwrócił wszystkich od tego uwagi. — W tajnym wydziale rady 500. uchwalono także, aby odtąd żaden reprezentant ludu, i publiczny urzędnik nie mógł być liwrantem, ani takowey spekulacyi nie przedsiębrał, która z urzędem iego nie jest zgodną, wszyscy przeto urzędnicy publiczni mają wybierać w przeciagu mieściąg, czyli chcą być liwrantami, czy na funkcjach swoich pozostać, po upłynionym tym terminie, każdy przekonany o należeniu do iakiey spekulacyi, dwuletniej

karze kaydan podlegać będzie. — Artysci, którzy dzieła kunsztów z *Włoch* tu przywieźli, otrzymali w nagrodę załug swoich urzędy. Ob. *Moitte* snycerz, i *Berthelemi* malarz, zostali członkami muzeum kunsztów w *Louvre*, a Ob. *Tinet* członkiem muzeum w *Weisalu*. — Do dzisiejszego dnia rząd nie nie ogłosił urzędowego oświadczenia G. *Buonaparte*.

Dnia 22. Sierpnia.

General *Lahozé* którego Dyrektoryat *Cisalpiński* wyprawil w nadzwyczajnym poselstwie do *Paryża* dla ukazania się na przedsięwzięte i przygotowane w *Medyolanie* przez Ob. *Trouvé* odmiany, nie zostawszy od Dyrektoryatu przyjętym, wyjechał nazad z *Paryża* d. 19. t. m. — Donoszą z *Brest* pod d. 15. t. m. iż dywizya z sześciu fregat, iedney korwety i okrętu *Hoche* złożona, rozwinęła w tym momencie żagle, równie iako i dywizya przeznaczona na zwyczajne stanowisko *Berthoume*. Ta dywizya ma służyć pierwszej za eskortę aż do pewnej wysokości morza. W stronach północnych i zachodnich pokazują się często po 20. żaglow nieprzyjacielskich. — Konwoj z 91. żaglow składający się, wypłynął z *Nantes*, 50. żaglow z tego konwoju przybyło do *l'Orient*. — Rozchodzą się pogłoski, iakoby kilku Ministrów złożyło urzędy, a między innemi Minister wojenny. — Mówią iż Pani *d'Orleans* nieprzyjęła pensyi którą iey Dyrektoryat wyznaczył, i upomina się o oddanie swoich dóbr. — Pani *de Bourbon* odebrała swoją pensyę. — Oprócz dzieł kunsztu które już z *Włoch* sprowadzono, oczekujemy jeszcze na 500. nowych ikrych napelnionych szacownemi sprzętami zbraniami w *Ville-Albani* i innych domach skonfiskowanych na pożytek Rzpltey. — Siostra Generala *Buonaparte*, która miała wyjść w związku małżeńskie z Generalem *Duphot* w *Rzymie* zabitym, została teraz małżonką Generala *Bernadotte*.

W każdym przypadku *Włochy* będą teatrem najsilniejszych i najważniejszych wypadków politycznych, powszechna przeto uwaga na nie teraz jest zwrócona. Jeżeli przyjdzie do nowej wojny, pierwszy iey płomień tam się okaże, i zdaie się, iż koszta teraźniejszego wielkiego procesu we *Włoszech* zapłacone będą. Kurjer z *Wiednia* do *Paryża* przybyły, miał przywieść projekt nowego podziału tych pięknych okolic. Cesarz żąda aby kraje Rzpltey *Rzymińskiej* utłapione były Królówi *Neapolitańskiemu*, albo *Sardyńskiemu*; wyspa *Sardynia* Xiążęciu *Parmy*, a *Piemont* podzielonym został między *Francyę* i Rzpltę *Cisalpińską*. Dla siebie żąda *Mantuy* z znacznym zakresem kraju, tak aby *Toskania* z żadney strony nie stykała się z Rzpltami. Tenże sam kurjer przyniósł wiadomość, iż między *Austryą* i *Neapolem* przymerze zaczepne i odporne zawarte zostało. — *Austrya* największe nadzieje swoje pokłada na *Włoszech* i *Szwajcaryi*. Oba te kraje mają być teatrem wojny, 60,000 wojsła *Rosyjskiego* na pomoc Cesarzowi przychodzące nie pójda nad *Ren*, ale w kraich dziedzicznych Cesarzskich załoga zostana, dla tego, aby Cesarz całej swojej sily przeciw nieprzyjacielowi mógł użyć. *Francya* przeciwnie pragnie pokoy utrzymać. Minister interel: zagran. *Talleyrand* oświadczył nie dawno posłowi *Toskańskiemu* w *Paryżu*: iż dwór iego powinien całego wpływu swego użyć u dworu *Wiedeńskiego* dla sklonienia go do pokoyu, gdyż *Francya* w dalszym czasie nie będzie mogła zezwolić na żadną neutralność, przez co *Toskania* zginąćby musiała, i wojskami *Francuzkiemi* zaraz byłaby zajęta. — Kommissarz *Francuzcy* *Dauou* i *Garat* złożyli raport bardzo ważny o teraźniejszym położeniu państw *Włoskich*. Dyrektoryat przyjął go z wielkim szacunkiem, gdyż obu tych mężów mocno poważa. Królowa *Neapolitańska* jest właściwie Regentka państwa. Przez nią wszystko działa kawaler *Acton*, który nie jest przyjacielem *Francuzow*. Za przybyciem floty *Angielskiej* do portow tamtejszych, Królowa okazała największą radość i grzeczność dla *Anglikow*. Wysyłała do nich ustawnie posłańców swoich, gdy tym czasem posel i konsul *Francuzcy* od ludu byli znieważani. Margrabia *de Gallo* żadnego nie ma wpływu. Policya surowym okiem czuwa nad opiniami, nie wolno żadnemu *Neapolitańczykowi* rozmawiać z agentami *Francuzkiemi*. Wielu przekonanych w tej mierze wzięto do aresztu. Równemu podejrzeniu podlegają włosy niepodradowane. *Garat* wyznaje, iż sam widział iak Policya osoby z takimi włosami, z teatru do więzienia brać kazała.

30,000. *Francuzow* i *Rzymianow*, którzy wszyscy czy to arystokraci czy demokraci nienawidzą *Neapolitańczykow* rewolucya łatwo dokonana tam być może. *Rzym* nie podlega żadnym trudnościom w rządzeniu. Lud na wszystko jest powolnym, na iednak pewną wyniosłość duszy, którą w wielu przypadkach okazał. Kommissarz *Francuzcy* wychwalają najbardziej przymioty iednego konsula i ministra wewnętrznego. Rzpltę *Cisalpińską*, nie tak do brze malują, i potrzebę koniecznej w niej reformy uznają. Oddają także wielką sprawiedliwość dobroci i szlachetnemu sposobowi myślenia W. Xiążęcia; iego gorliwość dla sprawy ludzkości żadnych nie zna granic. Sam *Manfredini* oświadczył kommissarzom *Francuzkim*, iż planem najulubieńszym W. Xcia było, nadać krajom swoim konfitycya republikańsko-monarchiczną, i iedwo go wstrzymać od tego potrafił, że nie zwołał Ciała Prawodawczego reprezentantow ludu.

z *Bruzelli* dnia 23. Sierpnia.

Generałowie *Francuzcy* zatrzymali większą część zbioru zboża na prawym brzegu *Ren*, dla założenia magazynow dla armii *Mogunckiej*. Nad rzeką *Sieg* zatknięty będzie oboz pod kommandą Gen: *Haquin*. Na prawym brzegu *Niddu* dowodzi Gen: *Championnet*. Dla kawalerii i artylleryi zakupują wiele koni, a z *Luxemburga* przesłano do *Moguncyi* 60. sztuk ciężkiej artylleryi, wielką mnogosc prochu i 2000 namiotow. — *Elkadra Angielska* krążąca dotąd pod *Ostendą* popłynęła do *Zelandyi*. Kilka tylko statkow pozostalo przed tym portem. Jesteśmy teraz w troskliwości o *Flissingen*. Zdaie się, iż zamiarem będzie *Anglikow* ciągle allarmować brzegi nasze, w przypadku gdyby wojna z *Austryą* rozpoczęła się miała. — Z wewnętrznych departamentow *Francyi* nieustannie wojsła ku *Renowi* maszerują. Ma ich być do 80,000. samey zaś kawalerii 15,000. — W dawnych i nowych departamentach najsilniej wyszukują młodzież należącą do rekrutacyi.

z *Hagi* dnia 25. Sierpnia.

Ob. *Hette*ma ponieważ nie bawił w kraich Rzpltey od r. 1780. do 1787. a w ostatnich 20. latach nigdzie nie miał stałego mieszkania, przeto wybor iego do Dyrektoryatu iako przeciwny konfitycui, przyjętym nie został. Poitrze Ciało Prawodawcze przystąpi do nowego wyboru. Pięciu exdyrektorow utrzymują jeszcze departamenty swoje, dopoki wybor nowych ministrów nie nastąpi. — Słychać, iż minister nasz w *Paryżu*, Ob. *Schimmelpennin*g imieniem Rzplty naszej ma zlecony interel pośrednictwa w zatargach zachodzących między *Francyą* i *stanami* ziednoczonymi. — Z rozkazu rządu ma być wygotowana naydokładniejsza mapa krajow Rzplty *Batawskiej*.

z *Madrytu* dnia 2. Sierpnia.

Port *Cadix* blokowany jest jeszcze od 16. liniowych okrętow i niektórych fregat *Angielskich*, gdyż 4. liniowe okręty *Anglicy* posłali znowu na morze śródziemne. — Na dniu 14. Lipca dwa nasze baty, które iako forpocztu stały przed portem, dały znak iż 30. statkow nieprzyjacielskich otoczyły ie, i schronienie do portu przecięły. Dowódca łodzi chociaż ich 8. tylko miał pod władzą swoją, odważył się wyjść dla atakowania nieprzyjaciela. Przyszło do żywej bitwy, w której *Anglicy* nie tylko do cofnienia przymuszeni byli, ale nawet do opuszczenia iedney z swoich łodzi z aubicą i 20. ludźmi. Baty zaś nasze forpocztowe uwolnione zostały. Spotkanie to tak sławne dla nas, przyniosło nam nieodzwołaną stratę w zabitym walecznym chorążym okrętowym *Franciszku Tischar*, który naybardziej odwaga swoją zagrzewał maytkow do bitwy. — Nowy posel *Francuzki* Ob. *Guillemerdet* bardzo jest szacowanym od Króla i Królowy.

z *Konstantynopola* dnia 25. Lipca.

Z powodu wiadomości tu przybyłych o wylądowaniu *Francuzow* w *Alexandryi*, Ob. *Ruffin* sprawujący interel Rzpltey *Francuzkiej*, odbył konferencyę z *Reisefendim*, która od południa do północy trwała, przeszło 14. godzin. Niewiadomy jest skutek tej konferencyi. Miał tylko oświadczyć Ob. *Ruffin* 1.) iż wyprawa Generala *Buonaparte* iedynie przeciw najzawziętszym nieprzyjacioiom *Francyi* jest wymierzona, a nie przeciw krajom W. Sultana. 2.) iż Dyrektoryat Wykonawczy Rzpltey *Francuzkiej* jest stały w skłonności swojej ku prawdziwym interelom *Porty*, której tylekroć dał dowody, chcąc iak

naydokładniej zachować trwające dotąd traktaty. — W *Arse*nalach z pospiechem naywiększym pracują. Rząd nasz wydał także rozkazy do wszystkich brzegow posiadających naszych w *Europie* i *Azyi*, aby znajdujących się tam maytkow iak najszybciej werbowano, z użyciem nawet gwałtu przeciw tym, którzyby się wzbraniłi w teraźniejszych krytycznych czasach służyć krajowi. Przyjaciele dworu i teraźniejszej Konfitycui *Tureckiej*, mówią głośno, iż wszyscy *Francuzi* będą ztąd oddaleni. — Oblężenie *Widdyny* już jest zaniechane, przez co *Basman-Oglu* rozmaite prowincye wzdłuż *Dunaju* ma teraz w swojej mocy, lubo iak flychać nie chce ón żadnych zdobyczow robić na prawym brzegu tej rzeki, dla oszczędzania łomiedzkich mocarstw. — Zaniechanie oblężenia *Widdyny*, bardzo złe skutki pociągnąć za sobą może, i lękać się trzeba nawet w naszym mieście rozruchow. — *Ambassador Rosyjski* odprawił dnia 24. długą konferencyę z *Reisefendim*. — Duch narodowy *Turkow* pokazał się w całej swojej mocy na wiadomość wylądowania wojsła *Francuzkich* w *Alexandryi* i *Alexandrecie*. Tak wielkie powiaty rozruchy, iż sam W. Sultan czuwać musiał nad policyą. — *Kapitan Basza* ma obiać kommandę nad wielką flotą i co dzień tu jest spodziewanym.

Od brzegow *Menu* d. 23. Sierpnia.

Gazety *Węgierskie* wyrażają, iż armia *Rosyjska* od 45,000 ludzi wkrótce się ma pomknąć ku *Dunaiowi* w zamiarze dopomożenia *Turkom* w pokonaniu *Basmana-Oglu* i iego stronników. Dodać, iż ten Buntownik uwiadomiony o bliskim przybyciu wojsła *Rosyjskich*, czyni najmocniejsze przygotowania na ich odparcie.

Dnia 24. Sierpnia.

Lifty z *Szwajcaryi* nie przestają zapewniać, iż korpus wojsła *Francuzkich* w krótko weydzie do kraju *Gryzonow*. — *G. Schauenbourg* miał już w tej mierze odebrać instrukcyę. Gazeta *Straßburska* wyraża, iż kommandant artylleryi w *Hunindze* oczekuje co moment na rozkaz wyprawienia artylleryi, dla tego korpusu przeznaczoney. Spodziewają się iednak w *Szwajcaryi*, iż *Gryzonowie* naklonią się przylączyć do Rzpltey *Helweckiej*. Dyrektoryat *Helwecki* ma wysłać Deputowanych do *Coire*, ażeby to dzieło przyspieszyli.

Od granic *Austriackich* dnia 28. Sierpnia.

Za zezwoleniem naszego Dworu zakon *Maltński* obrał sobie miasto *Triest*, za tymczasową swoją stolicę. Dowiadujemy się, iż liczba wojsła *Rosyjskich* codziennie się nad granicami *Tureckimi* powiększa. Ponieważ nie jeszcze dotąd nie pomieszało dobrego porozumienia między dworem *Rosyjskim* i *Portą*, nie można wnosić, ażeby ta ostrożność miała iaki zamiar nieprzyjacielski.

z *Neuwied* dnia 15. Sierpnia.

Zapewniają iż znowu 42,000. wojsła *Francuzkiego* na prawy brzeg przejdzie. Drugi most ma być założonym, i pontonierow do *Bacharach* są posłani dla sprowadzenia nowych statkow. — Na naszego Xiążęcia włożona jest kontrybucya 20,000. liwrow.

z *Gießen* dnia 20. Sierpnia.

Wojsła *Francuzkie* są tu w wielkim poruszeniu. Zawczoraj przybył tu 20. regiment strzelcow pod kommandą *G. Collot*, miał on iść do *Wetzlar*, ale odebrał rozkaz tu się zatrzymać. Do *Dillenburg* i *Hayer* przybyło wiele kawalerii. Na d. 14. i 15. dwa regimenta konnych strzelcow przechodziło przez *Siegburg* do *Weterawij* — *G. Champignonet* kommandant przedniej straży armii *Francuzkiej* przy niższym *Renie*, postanowił swoją główną kwaterę w *Hombourgu* o 3. mile od *Frankfortu*. — Nowa kontrybucya nałożona na kraje między *Niddą* i *Duffeldorfem*, ma być w 4ch tygodniach wyplacona. Miasto *Wetzlar* ma zapłacić 20. tysięcy liwrow; *Woytoftwo Limbourg* 150. tysięcy; *Opactwo Arensburg* 40. tysięcy; *Friedberg* 10. tysięcy. — Jedna Gazeta z lewego brzegu wspomina o pożyczce trzech milionow, które Kommissarz *Francuzki* ma negocjować w okolicach *Fridberga*; bezpieczeństwo zaś tej summy ma być hipotekowane na kontrybucyach i rekrutacyach krajow zawoioowanych i do zawoiowania.

z *Akwisgranu* dnia 23. Sierpnia.

Jutro garnizon nasz wychodzi do *Ren*, General *d'Hauptoult* odebrał rozkaz niezwłocznie z całą swoją dywizyą przejść tę rzekę. W kommandzie między *Moza* i *Renem* następuje po nim General *Tureau*. Główna kwatera wkrótce do *Fridberg* przeniesioną będzie. General *Joubert* czeka tylko na pierwszy rozkaz z *Paryża*, do przeszenia na przód z armią swoją.

z Raftad dnia 22. Sierpnia.

Legacya Francuska podała dnia dzisiejszego następującą Notę:

Niżej podpisani Ministrowie pełnomocni Rzeszy Francuskiej do negocjacyow z Rzeszą Niemiecką, odebrali notę Deputacyi Rzeszy oddaną sobie d. 4. Fructidora (21. Sierpnia) przez Ministra pełnomocnego J. C. Mei. Pokazuje się z tego pisma, iż Deputacya Rzeszy zastrzegła się nad artykułem 3. noty przez legacyę Francuską d. 1. Thermidor (19. Czerwca) podanej, iż odpowiedziała na ten artykuł, iż jeżeli iey odpowiedź nieznalazła się w nocie komunikowanej dnia 23. przez Ministra pełnomocnego J. C. Mei, było to skutkiem omyłki, której nie można przypisywać Deputacyi, a która ile być mogło, przez powrocień tekstu nadgródzoną została. — Tłumacząc się teraz względem tej odpowiedzi, niżej podpisani oświadczają, iż nie mogą w żadnym sposobie przystać na to, co im jest proponowanym, iż że z przyczyn w pomienionym artykule doświadczenie przywiedzionych, iak najmocniej przy tym oblić, oraz przy innych artykułach teży noty, które również za warunki pokoju podali. — Niżej podpisani odwołują się więc do not pod 26. Thermidora i 3. Fructidora, (15. i 20. Sierpnia) których dotąd niezaspokojone żądania, są połączone z oświadczeniem wyrażonym przez niżej podpisanych, iż Rzesza zostanie w odpowiedzi za skutki iakie wynikną z dalszej przewłoki; ponawiają zatem swoje nalegania ażeby iak narychle podali odpowiedź kategoryczną i rozstrządną na wszystkie artykuły ich not, o obliwie noty 1. Thermidora (19. Lipca) na które ieszcze się dotąd nie zgodzili. — Rząd Francuski żąda szczerze pokoju; dowiódł tego przez swoje umiarkowanie, i dowodzi ieszcze będzie przez użycie wszystkich sposobow, iakie tylko są w jego mocy do przypieszenia tego dzieła. Jeżeli to iści również i Deputacyi życzeniem, niech się więc nakoniec namyśli. Pokój nie może być opóźnionym tylko przez tych, którzy za nic ważą kłeski publiczne, i których własna przyszłość zaślepia. — w Raftad d. 5. Fructidor roku 6go Rzeszy Francuskiej.

(podpisano) BONNIER, JEAN DEBRIE, ROBERTROT.

Horyzont polityczny coraz się bardziej nad miejscem kongresu zachmurza. Zda się iż naczelnik Rzeszy nie prędy chce się przyłożyć do iey pokoju, aż wszystkie przyrzeczenia z strony Francuskiej dopełnione nie zostaną. Połowie Francuscy iawnie okazują swoją złą niechęć, i nieukrywają się z tym, iż zerwania negocjacyow lękać się należy.

z Ratuszowy dnia 5. Sierpnia.

Każdy kto się wpatrzy w teraźniejsze położenie rzeczy, i rozstawienie armii, łatwo poznaie, iż wkrótce przyjdzie do neutralności, jeżeli nie całej Rzeszy, przynajmniej większej iey części. Austrya rozwinnie potęgę swoją we Włoszech, zakryie granice Czeskie, a południowe Niemcy będą przymuszone oddać się pod opiekę innego mocarstwa Niemieckiego, dla uniknienia kłeski wojny.

z Kopenhagi dnia 25. Sierpnia.

Nowy poseł Szwedzki hrabia Oxenstierna przybył do naszego dworu. Poseł Francuski Grouelle ożenił się w Paryżu, i przybędzie tu z małżonką swoją. — Rząd król ogłosił w gazetach, iż w Peterzburgu wyszedł rozkaz Imperatorski, podług którego we wszystkich portach państwa, włożony jest sekwestr na wszelkie towary Francuskie, na iakimkolwiek okęcie, i do kogożkolwiek należące.

Od granic Szwajcaryi dnia 21. Sierpnia.

Fizyognomia kraioi częstokroć bardziej ieszcze zawodzić nas zwykła, iak fizyognomia ludzi. W pierwszym zmierną i skoncentrowaną okazuje się, mocna i zaokrąglona maza Francji. Tymczasem znajdujemy się inne kraie tak małe i ubogie, o których wierzycy nie można, iż należą do wielkiego systemu Europy, a tym bardziej żeby miały być powodem do wojny między dwoma mocarstwami pierwszej rangi, a które przecież przez własność położenia swego w historii wojennej nadto krwawą sławę pozyskały. W rzędzie tych krajow mieści się kilkadziesiąt mil tylko rozległa i 150.000. mieszkańców licząca Rzeczpospolita Gryzonow. — Ta ściana oddzielająca Francję od Austryi, która razem głównym iest wstępem do Włoch, była oddawna celem zapróżdzeń dyplomatycznej między gabinetem Francuskim i niemieckim, a Hiszpańskim, czyli później Austriackim z drugiej strony. W tym momencie, kiedy Francya wszystkie nabrała sprężyny, aby Gryzonow przyłączyć do Rzeszy Helweckiej, przez co Austrya widzi zagrożoną całą zachodnią część Tyrolu, który iest przedmurzem iey państwa, wysoka opinia o ważności tego małego kraiu, iasnie się okazuje iak w Paryżu iak w Wiedniu. — Rezydent Francuski w Koircie Ob. Gujot ikarzy

się przeciw gwałtom popełnionym na osobach przychylnych złączeniu się z Rządem Helwecką, a w oltanieny nocy iwoje wyrzili: „Oczekuję, aby lud związku Gryzonow oświadczył, że iest skłonny do zaproszenia rządu Francuskiego o wyrażenie iwoje woli, czy chce, aby sprawy obelgow imieniowi Francuskiemu, i ściągający obywatelow znanych pod nazwiskiem przyjaciół Francuzow, byli ukarani przez sąd umyślnie w tej mierze wyznaczony, czy też chce aby takowi przstępcy byli wydani Francji dla odebrania przyzwoitej kary. Każda inna łaskawość nie odpowiadałaby zrażonej zniewadze, a obojwazki moje kazalyby mi ją odrzucić. Gdyż rząd Francuski wierny politycznym swoim zasadom, nim miał się znieść do zniewag sobie i przyjaciółom swoim wymierzonych, wprzód wyczerpał wszystkie sposoby, iakie tylko mógł mieć, umiarkowania. Partya Francuska żąda nowego zbierania głosow, w czasie którego wojsko Francuskie wniósł ma do kraiu Gryzonow.

Nasze związki z Francją, ią coraz ścisłejsze. Dyrektorowie nasi żyją także w największej z sobą zgodzie. Czterech z nich Oels, Laharpe, Glair i Legend, są ludźmi wielkich talentow, ieden tylko Oberlin nie okazuje dobrej chęci.

z Rzymu dnia 9. Sierpnia.

Rzymianie są dziś tak powolni i łatwi, iż się nawet przyzwyczajają do pracy, której większa ich część nieznają. Widziemy mniej ludzi rozcigających się po ulicach i placach publicznych, leżących iednych przy drugich, wprzód nabybrzydlivszego brudu. Ci którzy dawniej byli nazywanymi panami, dziś są zazdrośni honoru i prawowania obowiązkow obywatelskich; starają się o nowe urzędy, okazują przywiązanie do rewolucyi, i czynnie się do niej przykładają; nie mamy też innych emigrantow, prócz niektórych familli, które były radą dawnego rządu. Bywli nasi szlachta i właściciele, mają zawsze przed oczyma upadek emigrantow Francuskich, a to iest dla nich nauką, z której korzystać umieli. Zachować się przy swoim życiu, przy swoim majątku, to iest, mówią, czego pragniemy. Nawieki bogacze składają bez trudności przymuszoną pożyczkę, która wynosi iednoroczny ich dochód. Bywsi Xiąże Borghese, który posiadał do 20. millionow kapitału, poparł tę pożyczkę drugiego dnia po swoim wyjściu do lenatu. — Wszystkie żywności lubo dosyć rzadkie, ią w nader niskiej cenie za gotowe pieniądze. — Dawniej nie placiliśmy prawie podatku. Kontrybucye ze wszystkich części Europy były załileniem ikarbu, lecz od czasu zmniejszenia się onych, i zaciągniętego traktatem Toletyńskim obowiązku, Papież przymuszony był nałożyć podatki. Zjadł ikarzy i szemrania.

Nie widac tu prawie tej późniejszej klasy społeczeństwa nazywanej mieszczańami, którzy żyją w półmiejn obfitości. Mamy zawsze pod oczyma dwie ostateczności. Obok mnóstwa nędzarzow, znajdujemy się tu około 60. lub 80. familliow mających 8. i 900. tysięcy liwrow monety Francuskiej czystego dochodu. Prawa względem iłpadku i zapisow, iż są postawione dla powrocieńa równiejszego działu majątkow. Sztuki mechaniczne mało tu uczyniły postępk. Lecz Rzym iest ożyźniony pięknymi kunsztow. Mamy wielkich malarzow, wielkich luycezwow, biegłych architektow, a pomimo powszechny erudycyi niedosyć ieszcze światła. Skład naszego lenatu iest nader dobry. Nasz trybunał ma niektóre głowy gorące, lecz te są większością umiarkowane. Nasz konsulat, który iest na wzór Dyrekturyatu Francuskiego, ma w swoim łonie znakomitego człowieka, autora mądrego dzieła, w którym do wielkiej znajomości rzeczy połączył mocną i melką filozofią. Nazywa się Pissotti, lecz nie pochodzi z tej sławnej tegoż imienia familli. Był on dozorcą antyków w Watykanie. Dobre zamiary i gorliwość iego, czterech współtowarzyszow, iłnie go w iego pracach wspiera.

Znaydujemy się w Rzymie do 10. tysięcy Francuzow. Zaczęto tam w początkach czynić wszelkiego rodzaju bezkarne zdzierłwa. Urzędnicy, wszyscy podciągali pod rekwizycyę, i żadney z tego nie zdawali sprawy. Lecz nastąpiły głośne okazywania, a przestępcy ukaranemi zostali. Surowość trzech kommissarzy Daunou, Monge, i Florent, przerażała łupieżcow. Bezstronność i skromność tych obywatelow iłła się dla innych przykładem, a jeżeli w tej mierze nie dosyć byli naśladowani, przynajmniej ich czuwanie zapobiegalo bezprawiom, i odtąd zgorzienie Rzymu ułalo.

Dnia 11. Sierpnia.

Od czasu iak nasz konsulat w urzędowaniu iłwim zawieszonym został, fermentacya w tym mieście tym większa wdziedzie daie. Gen: Macdonald używa wszystkich sposobow na utrzymanie porządku i spokojności. Ogłoszony iest rozkaz, iż w przypadku gdyby uderzono na twroge, gwardya narodowa ma się złożyć w iłwóch kwaterach, a mieszkańcy w swoich domach zamknęci. Sam zaś komendant Francuski czynić będzie potrzebne w takich okolicznościach rozporządzenie. Oczekujemy z Romanii na znaczne poliki wojsk Francuskich; przybyły iż niektóre bataliony i szwadrony które przesyłają do Velletri gdzie iest główna kwatera. — Departament Circeo dotąd iest teatrem rzezi. Insurgenci pomimo ponieśney kłeski w Ferentino, zgromadzili się do Frosinone przy granicy Neapolitańskiej, i opanowali maza Sezze, Piperno, a nakoniec Terracina gdzie się oszańcowali. Te bagniste miejsca daia im łatwość schronienia się przed ścigającymi wojskami Francuskimi, i napadania na małe oddziały. Zapalczywość insurgentow do najwyższego dochodzi iłpnia w Frosinone zamordowali syna konsula Rzymińskiego Marbeis, za to tylko, iż Otycie iego znayduje się na czele Rządu. Gen: Macdonald ogłosił amne-

stę, z której pewna liczba korzystała, lecz nie na długo. Dnia 2. t. m. ten Gen: wydał rozkaz, iż miejsca które ią ogłoszone w iłanie oblegania, jeżeli w dwóch dniach następujących nie złożą broni w ręce komendantow wojsk Republikańskich, lub Naczelnika Departamentu, albo którzy się tym wojskom opierać odważą, po wojskowemu traktowani będą. Wszystkie fundusze zakonne, kłaztory, kapituły, opactwa w zniesione zostają. Dobra maza w wspomnionym artykule wyrażonych iłkonflikowane zostają częścią na wsparcie ubogich, częścią w nadgródę Patriotom za ponieśione w czasie insurrekcyi szkody. Sami tylko Plebani ią od tej furwości wyjęci. Chcący mieć prawo do tych nadgród, powinni okazać dowody, iż pomagali siłe zbroyney przeciwko buntownikom. Buntownicy którzy wydadzą iłwóch dowozcow, nie będą poszukiwani, owszem za każdego wydanego dowozdce, odbierają nadgródę, która nie będzie mniej wynosić nad 50. pialtrow, a która aż do 200. pialtrow powiększona być może.

Następujący wypis z listu G. Macdonald do kommissarza rzadowego Ob. Florent, iest wyobrazeniem scen, iakie się tu odprawiały. „Odbieram w tym momencie urzędową wiadomość, iż maza Frosinone wezwane było do poddania się. Insurgenci nie korzystali z okropney nauki maza Ferentino. Na drugie wezwanie, ażeby broni złożyli, proponowali traktat warunkowy, lecz gdy nieprzytłoi traktować z buntownikami, iłez brzydą Girandon uczynił przygotowania do ataku. Wkrótce opanowano maza Casa, i oparto buntownikow do szrodka maza. Po wysadzeniu iłz bramy, i iłzeleniu do maza, bronili się ieszcze buntownicy, których zachęcał ieden z iłez zpalaszem w reku, lecz w krótkie poległ od bagnetu. Na ten czas wszód iłzrazliwego na ulicach i z okien domow iłzelenia, wojska nasze weszły do maza, zabijając wszystkich, którzy nie złożyli broni. Utraciliśmy nieco ludzi zabitych, lecz znaczną mamy liczbę rannych; z pierwszych iest Ob. Perraut komendant artylleryi, i kilku officerow auxyliarnych. — Maza Aliri opuszczony przez insurgentow, przyjęło nasze wojsko z okrzykami niech żyje Rzeczpospolita. Bilkup Wroclski przybył w deputacyi dla poddania tego maza, i upraszania o darowanie winy mieszkańcom. Poławiony tam będzie nasz garnizon. Mała liczba zbiegłych buntownikow porwała się po włach, lub po gorach. Spodziewam się Ob. Commislarzu, iż ci wkrótce będą mogli donieść o nowych pomysłach i innych miejsc, równie iak o zakończeniu tej okropney wojny w departamencie Circeo. — Pozdrowienie i braterstwo. MACDONALD.

Dowiadujemy się, iż w samej rzeczy insurgenci na gorach przy Terracina oszańcowani, zapędzeni zostali do maza, i tam od Francuzow wyrznięci. — Król Neapolitański król ogłosił Edykt, iż iego wojska, również od granic iego odpierać będą insurgentow, iako też wszelkie ścigające ich wojska.

Dnia 13. Sierpnia. — Potwierdza się, iż insurgenci są pobici w Terracina, i utracili całą swoją amunicyę, broni i artylleryę. Departament Circeo zupełnie iż iest uspokojonym.

Od granic Włoch d. 12. Sierpnia.

Lękamy się, aby nie przyszło do wojny między Francją i Neapolem. Na wielkie radzie stanu w Neapolu uchwalono powiększenie wojska, polpiech w uzbrojeniach, i rozkazano ministrowi iłkarbowemu, aby co mieścił million czerwonych złotych dostarczał ministrowi wojny. — W Rzeczpospolitej Cisalpińskiej powstały obruszenia przeciw odniamom zysk mającym w konfliktacyi, a ułożonym przez polła Francuskiego Trouw i kommissary ekonomiczną iłstającą się z OOb: Soprasi, Aldini, Beccassi, Villa, Alborghetti, Martinelli, i Salimbrini. Ob. Trouw ulkarzał się na to przed dyrektoryatem i wziął wspomniane osoby pod opiekę Rzeszy Francuskiej. — Komendant portu Liwornoz z rozkazu W. Xiążęcia wydał surowy rozkaz oddalenia się z tamtąd wszystkich emigrantow Francuskich. — Poseł Rzeszy Cisalpińskiej Ob. Martinengo Colleoni miał na d. 30. Lipca audyencyę u Króla i Królowey Neapolitańskiej. — Szef legionow cudziemiłkich we Włoszech wyiechał do Paryża.

Od piętnastu dni wdziliśmy wielkie poruszenia w wojsku Francuskim, Cisalpińskim, Rzymskim etc. Nie wiadoma nam iest tego przyczyna; wiele osob utrzymują, iż dwie wielkie armie, mają być zgromadzone, iedna w okolicach Placcenci, druga na granicach państwa Rzymińskiego od strony Neapolu.

Przy rewizyi grobu S. Faustyny w Genui zamajł cadowego iey ciała, znaleziono figurę drewnianą, twarz tylko iłce i nogi były wolkowe. Z rozkazu przeto politycy wytławiono na widok publiczny tę cadową pupkę, za dowod fortelow, iłez do oszukania ludu.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Podaje się do wiadomości powszechney, że w Departamencie Kamery J. K. Mei Piotrkowskiej, fałszywe pokazywały się Talary, które po następujących znakach poznać można: 1.) Materya, z której iłz robione, iest maza czyli metal z dzwonow; i iłz odlewane. 2.) Są cokolwiek mniejsze od prawdziwych. 3.) Ponieważ Talary te nie są wybiłane, lecz odlewane, iłtery w nich iłz zatył niedokonalie wyrobione: a szczególniej schodzą się z sobą w wyrazach Fredericus Russorum Rex. 4.) Znak mieniczny na nich iest A. Rok 1777. Obrączka zaś zamiast wyraźnego wyróżnicia, iłłada się z kreską w laniu podług upodobania robioney. — Z reszty wszystkich na tych Talarach znaydujemy się; co i na prawdziwych: iż iłz tylko właściwa różnica, że robota w nich iest prosta, i iłz ciwier iłta mniej ważą od prawdziwych. — Ołrzega się więc każdego, aby w braniu tych Talarow był ostrożnym. — Dan w Piotrkowie dnia 6. Sierpnia 1798. Roku.

J. K. Mei Prus Poludniowych Wojskowa i Ekonomiczna Kamera.